

Презъ нощта срещу 3 ноемврий противникът незабелязано отстъпи къмъ Кичево и Дебъръ. Къмъ 10 часа на 3 ноемврий 4/11-а дружина и 50-и полкъ заеха гр. Гостиваръ.

Съ завладяването на Гостиваръ и Тетово посокитѣ Призренъ — Тетово, Гостиваръ—Тетово, тила на 1/3-а бригада при Качаникъ и съобщението съ Скопие бѣха осигурени.

Командуващиятъ II армия заповѣда: 50-и полкъ да настѣпи по пѣтя Тетово—Призренъ и да завладѣе последния градъ; 4/11-а и 1/4-а македонска дружини да отбраняватъ Гостиваръ. На 3 50-и полкъ замина за Тетово. Въ Гостиваръ за охрана остана само 4/11-а дружина, защото македонската дружина бѣ въ посоката Тетово—Призренъ. Командирътъ на бригадата възложи отбраната на Гостиваръ на 4/11-а дружина. Командирътъ на 4/11-а дружина назначи 16-а рота да охранява посоката откъмъ Кичево, 13-а рота — посоката откъмъ Дебъръ, а 14-а рота остави гарнизонъ на Гостиваръ. На 6 ноемврий пристигна 1/4-а македонска дружина и зае участъка отъ дѣсния брѣгъ на р. Вардаръ до с. Турчане, а 4/11-а дружина — отъ лѣвия брѣгъ на Вардаръ до с. Еловци.

3. НАСТѢПЛЕНИЕ КЪМЪ КИЧЕВО—ОХРИДЪ

**Бой за завладяване
прохода на Буковикъ
планина на
12 ноемврий
Скица № 36**

Презъ нощта на 3 ноемврий Тетовскиятъ отредъ по заповѣдъ на началника на Битолската дивизионна областъ отстъпи на Буковникъ планина и зае позиция на линията Падалища — Гьоновица — к. 1300.

На 9 ноемврий командуващиятъ II армия заповѣда 3/5-а бригада (50-и полкъ, 4/11-а и 1/4-а македонска дружини) да завладѣе прохода на Буковикъ планина, следъ което, като се прикрие отъ тази посока, съ главнитѣ си сили да настѣпи къмъ Дебъръ и го завладѣе. Отъ Скопие презъ Тетово за Гостиваръ бѣ насочена 2/8-а бригада. Дветѣ бригади имаха задача да очистятъ югозападна Македония отъ сръбски части.

На 11 ноемврий командирътъ на 3/5-а бригада даде заповѣдъ бригадата да настѣпи и атакува противника на Буковикъ планина: 1/4-а македонска дружина да настѣпи по шосето Гостиваръ—Кичево и да атакува противника отъ фронта; 4/11-а дружина съ 2 картечници отъ 50-и полкъ и 2 планински орджия да настѣпи вдѣсно отъ македонската дружина — въ посока с. Луковица — Симница — к. 1450 и да атакува и обхване лѣвия флангъ на противника на к. 1450 и източно отъ нея; лѣва колона (3 роти съ 2 планински орджия) да настѣпи презъ Турчани — Гор. и Дл. Бенче и да атакува и обхване дѣсния флангъ на противника; 2 дружини отъ 50-и полкъ да образуватъ заслонъ въ посоката Дебъръ—Гостиваръ; една дружина отъ сѣщия полкъ — въ маневрени войски.

Буковикъ планина е една отъ най-трудностѣпнитѣ планини. Склоноветѣ ѝ сѣ скалисти, много стрѣмни, безъ пѣтища. Единствениятъ пѣтъ, който минава презъ планината, е шосето Гостиваръ—Кичево, което лѣжкатуши по долината на р. Падалище и по севернитѣ склонове на планината и обикаля върховетѣ. Отъ